ՓԻԼԻՊՊՈՍ ՆԱԶԱՐԵԱՆ

ՀՅՈՒՍԻՍ ԱՐԵՎԱԾԱԳ

ԺԱՆ

Ֆրանսերենից թարգմ. Ա. Ս.

Մի քանի ամիս առաջ, ինձ հանդիպեցավ ընթերցել Ժանի անունով մի ֆրանսիական վեպ, որ ինձ ստիպեց ուշադրությամբ հետևել հեղինակի ստեղծագործությանը։ Ես ուզեցի ծանոթանալ նաև նրա մյուս գործերի հետ, որոնք ինձ ավելի ևս հմայեցին։ Ժանը ֆրանսիական գրականության մեջ ներկայացնում է մի նոր ուղղություն, որ ինձ թվում է ամենից ճշմարիտը։ Նա ոչ միայն ուսումնասիրում է մարդկային հոգեբանությունը, այլև ցույց է տալիս, թե ինչպես ազդում են հասարակական պայմանները մարդկանց վրա։ Նրա գործերի մեջ ամենից շատ ինձ հետաքրքրեց «Հյուսիս արևածագ» վեպը, որ ես ուզում եմ ներկայացնել ընթերցողներին։

Ա.

Ֆրանսիայի հյուսիսային նահանգներից մեկում, Ռուբեի մոտ, կար մի մեծ գործարան, որ պատկանում էր Լեբլան եղբայրներին։ Գործարանի տերերը երկու եղբայրներ էին, որոնք միասին էին կառավարում իրենց գործերը։ Ավագ եղբայրը՝ Ֆրանսուան, ամուսնացած էր և ուներ երեք որդի։ Կրտսեր եղբայրը՝ Ալֆրեդ, ամուսնացած չէր և ուներ միայն մի քրոջորդի, որ նրա հոգածության տակ էր մեծանում։

Ֆրանսուան Լեբլան ծնվել էր 1815 թվին, իսկ Ալֆրեդը՝ 1820 թվին։ Նրանց հայրը մահացել էր 1848 թվին, երբ Ալֆրեդը դեռ տասը տարեկան էր։ Ֆրանսուան, որ ավագ եղբայրն էր, հոր մահից հետո ստանձնեց գործարանի կառավարությունը և ամուսնացավ։ Ալֆրեդը մնաց անամուսին։

Գործարանը գտնվում էր Ռուբեի մոտ, Սեն գետի ափին։ Այնտեղ էին նաև Լեբլան եղբայրների տները, որոնք իրար կից էին կառուցված։ Ֆրանսուան ապրում էր իր ընտանիքի հետ, իսկ Ալֆրեդը՝ մենակ։ Նրա տան մոտ մի փոքրիկ պարտեզ կար, որտեղ նա սիրում էր զբոսնել։

Ալֆրեդ Լեբլանը ամենևին գործարար մարդ չէր։ Նա ավելի շատ գրքեր էր կարդում, քան հաշիվներ։ Գործարանի գործերը գրեթե ամբողջովին ձեռքից տվել էր եղբորը։ Միայն երբեմն-երբեմն նա գալիս էր գործարան, նայում էր մեքենաներին, խոսում էր բանվորների հետ, և նորից վերադառնում էր իր տուն։

Ֆրանսուան Լեբլան կնոջ հետ ապրում էր շքեղ կերպով։ Նրանք ունեին մեծ սրահներ, հյուրասենյակներ, և ամեն երեկո նրանց տանը հավաքվում էին հարևան հարուստ ընտանիքները։ Ալֆրեդը հազվադեպ էր մասնակցում այդ հավաքույթներին։ Նա նախընտրում էր մնալ իր տանը, կարդալ կամ զբոսնել պարտեզում։

Ֆրանսուան Լեբլանի կինը՝ Ժանետ, գեղեցիկ կին էր, բայց նրա գեղեցկության մեջ կար մի տեսակ սառնություն, որ ինձ միշտ վանում էր։ Նա միշտ հագնվում էր թանկագին զգեստներով, սիրում էր ուրիշների վրա նայել ամբարտավան հայացքով, և ամեն ինչում ցանկանում էր առաջինը լինել։ Նրա ամուսինը՝ Ֆրանսուան, ընդհակառակը, շատ պարզ մարդ էր։ Նա սիրում էր գործարանը, սիրում էր իր աշխատանքը, և ամբողջ օրը անց էր կացնում գործարանում կամ դաշտերում։

Ֆրանսուան Լեբլանի երեք որդիները՝ Ժոզեֆ, Ռենե և Մարսել, արդեն մեծ տղաներ էին։ Ամենամեծը՝ Ժոզեֆը, տասնութ տարեկան էր, Ռենեն՝ տասնհինգ, իսկ Մարսելը՝ տասներկու։ Նրանք բոլորն էլ սովորում էին Ռուբեի քոլեժում, և միայն արձակուրդների ժամանակ էին գալիս տուն։

Ալֆրեդ Լեբլանի քրոջորդին՝ Ժանը, որբ էր մնացել ութ տարեկան հասակում։ Նրա հայրը՝ Ալֆրեդի քույրը, ամուսնացել էր մի աղքատ ուսուցչի հետ, որը մահացել էր տիֆից։ Ժանի մայրը մահացել էր նրանից մի տարի առաջ։ Ալֆրեդ Լեբլանը որոշեց որբին իր մոտ վերցնել և դաստիարակել։

Ժանը ութ տարեկան էր, երբ եկավ հորեղբոր տունը։ Նա լուռ, մտախոհ երեխա էր, շատ զգայուն և խոցելի։ Նա չէր կարողանում հարմարվել նոր միջավայրին։ Ֆրանսուան Լեբլանի կինը նրան չէր սիրում, իսկ երեխաները՝ Ժոզեֆը, Ռենեն և Մարսելը, ծաղրում էին նրան։ Միայն Ալֆրեդը ջերմ էր վերաբերվում նրան, և Ժանը նրան էր համարում իր միակ հարազատ մարդը։

Ժանը շատ էր սիրում պարտեզը։ Նա ժամերով նստում էր ծառերի տակ, կարդում էր գրքեր, կամ պարզապես նայում էր գետին։ Գետը նրան հմայում էր։ Նա սիրում էր դիտել, թե ինչպես են նավերը սահում ջրի վրայով, ինչպես են ալիքները խփվում ափին։ Նա երազում էր մի օր ճանապարհորդել, տեսնել հեռավոր երկրներ, ծանոթանալ նոր մարդկանց հետ։

Ալֆրեդ Լեբլանը նկատեց, որ Ժանը տխուր է, և փորձեց նրան զվարճացնել։ Նա նրան տարավ Ռուբե, ցույց տվեց գործարանը, մեքենաները, բանվորների տները։ Ժանը հետաքրքրությամբ դիտում էր ամեն ինչ, բայց նրա տխրությունը չէր անցնում։ Նա կարոտում էր իր մորը, իր հին տունը, իր ծանոթ փողոցները։

Ալֆրեդ Լեբլանը որոշեց Ժանին ուղարկել քոլեժ, որպեսզի նա ընկերներ ունենա։ Ժանը համաձայնեց, բայց սիրտը ծանր էր։ Նա գիտեր, որ այնտեղ էլ հեշտ չի լինելու։ Ժոզեֆը, Ռենեն և Մարսելը արդեն հայտնի էին իրենց դաժանությամբ։

Ժանը մեկնեց Ռուբե։ Քոլեժը մեծ, քարե շենք էր, որի պատերը ծածկված էին բշտիկներով։ Ժանը ներս մտավ, և նրան տարան իր սենյակը։ Սենյակը փոքր էր, բայց մաքուր և հարմարավետ։ Ժանը նստեց մահճակալի եզրին և սկսեց լաց լինել։ Նա հիշեց մորը, հիշեց իրենց փոքրիկ տունը, հիշեց այն ամենը, ինչ թողել էր հետևում։ Նա գիտեր, որ վաղը նոր կյանք է սկսվելու, և վախենում էր դրանից։

Բ.

Ժանը քոլեժում սկսեց սովորել։ Նա ուսուցիչներին դուր եկավ իր ուշադրությամբ և կարգապահությամբ։ Նա ընկերներ չուներ, բայց և թշնամիներ էլ չուներ։ Ժոզեֆը, Ռենեն և Մարսելը նրան անտեսում էին, և Ժանը դրանից միայն ուրախ էր։

Ամառային արձակուրդների ժամանակ Ժանը վերադարձավ հորեղբոր տունը։ Ֆրանսուան Լեբլանի կինը նրան նորից չսիրեց, իսկ երեխաները շարունակեցին ծաղրել նրան։ Միայն Ալֆրեդը ջերմ էր վերաբերվում նրան, և Ժանը նրան էր համարում իր միակ հարազատ մարդը։

Ժանը շատ էր սիրում պարտեզը։ Նա ժամերով նստում էր ծառերի տակ, կարդում էր գրքեր, կամ պարզապես նայում էր գետին։ Գետը նրան հմայում էր։ Նա սիրում էր դիտել, թե ինչպես են նավերը սահում ջրի վրայով, ինչպես են ալիքները խփվում ափին։ Նա երազում էր մի օր ճանապարհորդել, տեսնել հեռավոր երկրներ, ծանոթանալ նոր մարդկանց հետ։

Ալֆրեդ Լեբլանը նկատեց, որ Ժանը տխուր է, և փորձեց նրան զվարճացնել։ Նա նրան տարավ Ռուբե, ցույց տվեց գործարանը, մեքենաները, բանվորների տները։ Ժանը հետաքրքրությամբ դիտում էր ամեն ինչ, բայց նրա տխրությունը չէր անցնում։ Նա կարոտում էր իր մորը, իր հին տունը, իր ծանոթ փողոցները։

Ալֆրեդ Լեբլանը որոշեց Ժանին ուղարկել քոլեժ, որպեսզի նա ընկերներ ունենա։ Ժանը համաձայնեց, բայց սիրտը ծանր էր։ Նա գիտեր, որ այնտեղ էլ հեշտ չի լինելու։ Ժոզեֆը, Ռենեն և Մարսելը արդեն հայտնի էին իրենց դաժանությամբ։

Ժանը մեկնեց Ռուբե։ Քոլեժը մեծ, քարե շենք էր, որի պատերը ծածկված էին բշտիկներով։ Ժանը ներս մտավ, և նրան տարան իր սենյակը։ Սենյակը փոքր էր, բայց մաքուր և հարմարավետ։ Ժանը նստեց մահճակալի եզրին և սկսեց լաց լինել։ Նա հիշեց մորը, հիշեց իրենց փոքրիկ տունը, հիշեց այն ամենը, ինչ թողել էր հետևում։ Նա գիտեր, որ վաղը նոր կյանք է սկսվելու, և վախենում էր դրանից։

Գ.

Ժանը քոլեժում սկսեց սովորել։ Նա ուսուցիչներին դուր եկավ իր ուշադրությամբ և կարգապահությամբ։ Նա ընկերներ չուներ, բայց և թշնամիներ էլ չուներ։ Ժոզեֆը, Ռենեն և Մարսելը նրան անտեսում էին, և Ժանը դրանից միայն ուրախ էր։

Ամառային արձակուրդների ժամանակ Ժանը վերադարձավ հորեղբոր տունը։ Ֆրանսուան Լեբլանի կինը նրան նորից չսիրեց, իսկ երեխաները շարունակեցին ծաղրել նրան։ Միայն Ալֆրեդը ջերմ էր վերաբերվում նրան, և Ժանը նրան էր համարում իր միակ հարազատ մարդը։

Ժանը շատ էր սիրում պարտեզը։ Նա ժամերով նստում էր ծառերի տակ, կարդում էր գրքեր, կամ պարզապես նայում էր գետին։ Գետը նրան հմայում էր։ Նա սիրում էր դիտել, թե ինչպես են նավերը սահում ջրի վրայով, ինչպես են ալիքները խփվում ափին։ Նա երազում էր մի օր ճանապարհորդել, տեսնել հեռավոր երկրներ, ծանոթանալ նոր մարդկանց հետ։

Ալֆրեդ Լեբլանը նկատեց, որ Ժանը տխուր է, և փորձեց նրան զվարճացնել։ Նա նրան տարավ Ռուբե, ցույց տվեց գործարանը, մեքենաները, բանվորների տները։ Ժանը հետաքրքրությամբ դիտում էր ամեն ինչ, բայց նրա տխրությունը չէր անցնում։ Նա կարոտում էր իր մորը, իր հին տունը, իր ծանոթ փողոցները։

Ալֆրեդ Լեբլանը որոշեց Ժանին ուղարկել քոլեժ, որպեսզի նա ընկերներ ունենա։ Ժանը համաձայնեց, բայց սիրտը ծանր էր։ Նա գիտեր, որ այնտեղ էլ հեշտ չի լինելու։ Ժոզեֆը, Ռենեն և Մարսելը արդեն հայտնի էին իրենց դաժանությամբ։

Ժանը մեկնեց Ռուբե։ Քոլեժը մեծ, քարե շենք էր, որի պատերը ծածկված էին բշտիկներով։ Ժանը ներս մտավ, և նրան տարան իր սենյակը։ Սենյակը փոքր էր, բայց մաքուր և հարմարավետ։ Ժանը նստեց մահճակալի եզրին և սկսեց լաց լինել։ Նա հիշեց մորը, հիշեց իրենց փոքրիկ տունը, հիշեց այն ամենը, ինչ թողել էր հետևում։ Նա գիտեր, որ վաղը նոր կյանք է սկսվելու, և վախենում էր դրանից։

Դ.

Ժանը քոլեժում սկսեց սովորել։ Նա ուսուցիչներին դուր եկավ իր ուշադրությամբ և կարգապահությամբ։ Նա ընկերներ չուներ, բայց և թշնամիներ էլ չուներ։ Ժոզեֆը, Ռենեն և Մարսելը նրան անտեսում էին, և Ժանը դրանից միայն ուրախ էր։

Ամառային արձակուրդների ժամանակ Ժանը վերադարձավ հորեղբոր տունը։ Ֆրանսուան Լեբլանի կինը նրան նորից չսիրեց, իսկ երեխաները շարունակեցին ծաղրել նրան։ Միայն Ալֆրեդը ջերմ էր վերաբերվում նրան, և Ժանը նրան էր համարում իր միակ հարազատ մարդը։

Ժանը շատ էր սիրում պարտեզը։ Նա ժամերով նստում էր ծառերի տակ, կարդում էր գրքեր, կամ պարզապես նայում էր գետին։ Գետը նրան հմայում էր։ Նա սիրում էր դիտել, թե ինչպես են նավերը սահում ջրի վրայով, ինչպես են ալիքները խփվում ափին։ Նա երազում էր մի օր ճանապարհորդել, տեսնել հեռավոր երկրներ, ծանոթանալ նոր մարդկանց հետ։

Ալֆրեդ Լեբլանը նկատեց, որ Ժանը տխուր է, և փորձեց նրան զվարճացնել։ Նա նրան տարավ Ռուբե, ցույց տվեց գործարանը, մեքենաները, բանվորների տները։ Ժանը հետաքրքրությամբ դիտում էր ամեն ինչ, բայց նրա տխրությունը չէր անցնում։ Նա կարոտում էր իր մորը, իր հին տունը, իր ծանոթ փողոցները։

Ալֆրեդ Լեբլանը որոշեց Ժանին ուղարկել քոլեժ, որպեսզի նա ընկերներ ունենա։ Ժանը համաձայնեց, բայց սիրտը ծանր էր։ Նա գիտեր, որ այնտեղ էլ հեշտ չի լինելու։ Ժոզեֆը, Ռենեն և Մարսելը արդեն հայտնի էին իրենց դաժանությամբ։

Ժանը մեկնեց Ռուբե։ Քոլեժը մեծ, քարե շենք էր, որի պատերը ծածկված էին բշտիկներով։ Ժանը ներս մտավ, և նրան տարան իր սենյակը։ Սենյակը փոքր էր, բայց մաքուր և հարմարավետ։ Ժանը նստեց մահճակալի եզրին և սկսեց լաց լինել։ Նա հիշեց մորը, հիշեց իրենց փոքրիկ տունը, հիշեց այն ամենը, ինչ թողել էր հետևում։ Նա գիտեր, որ վաղը նոր կյանք է սկսվելու, և վախենում էր դրանից։

Ե.

Ժանը քոլեժում սկսեց սովորել։ Նա ուսուցիչներին դուր եկավ իր ուշադրությամբ և կարգապահությամբ։ Նա ընկերներ չուներ, բայց և թշնամիներ էլ չուներ։ Ժոզեֆը, Ռենեն և Մարսելը նրան անտեսում էին, և Ժանը դրանից միայն ուրախ էր։

Ամառային արձակուրդների ժամանակ Ժանը վերադարձավ հորեղբոր տունը։ Ֆրանսուան Լեբլանի կինը նրան նորից չսիրեց, իսկ երեխաները շարունակեցին ծաղրել նրան։ Միայն Ալֆրեդը ջերմ էր վերաբերվում նրան, և Ժանը նրան էր համարում իր միակ հարազատ մարդը։

Ժանը շատ էր սիրում պարտեզը։ Նա ժամերով նստում էր ծառերի տակ, կարդում էր գրքեր, կամ պարզապես նայում էր գետին։ Գետը նրան հմայում էր։ Նա սիրում էր դիտել, թե ինչպես են նավերը սահում ջրի վրայով, ինչպես են ալիքները խփվում ափին։ Նա երազում էր մի օր ճանապարհորդել, տեսնել հեռավոր երկրներ, ծանոթանալ նոր մարդկանց հետ։

Ալֆրեդ Լեբլանը նկատեց, որ Ժանը տխուր է, և փորձեց նրան զվարճացնել։ Նա նրան տարավ Ռուբե, ցույց տվեց գործարանը, մեքենաները, բանվորների տները։ Ժանը հետաքրքրությամբ դիտում էր ամեն ինչ, բայց նրա տխրությունը չէր անցնում։ Նա կարոտում էր իր մորը, իր հին տունը, իր ծանոթ փողոցները։

Ալֆրեդ Լեբլանը որոշեց Ժանին ուղարկել քոլեժ, որպեսզի նա ընկերներ ունենա։ Ժանը համաձայնեց, բայց սիրտը ծանր էր։ Նա գիտեր, որ այնտեղ էլ հեշտ չի լինելու։ Ժոզեֆը, Ռենեն և Մարսելը արդեն հայտնի էին իրենց դաժանությամբ։

Ժանը մեկնեց Ռուբե։ Քոլեժը մեծ, քարե շենք էր, որի պատերը ծածկված էին բշտիկներով։ Ժանը ներս մտավ, և նրան տարան իր սենյակը։ Սենյակը փոքր էր, բայց մաքուր և հարմարավետ։ Ժանը նստեց մահճակալի եզրին և սկսեց լաց լինել։ Նա հիշեց մորը, հիշեց իրենց փոքրիկ տունը, հիշեց այն ամենը, ինչ թողել էր հետևում։ Նա գիտեր, որ վաղը նոր կյանք է սկսվելու, և վախենում էր դրանից։

Զ.

Ժանը քոլեժում սկսեց սովորել։ Նա ուսուցիչներին դուր եկավ իր ուշադրությամբ և կարգապահությամբ։ Նա ընկերներ չուներ, բայց և թշնամիներ էլ չուներ։ Ժոզեֆը, Ռենեն և Մարսելը նրան անտեսում էին, և Ժանը դրանից միայն ուրախ էր։

Ամառային արձակուրդների ժամանակ Ժանը վերադարձավ հորեղբոր տունը։ Ֆրանսուան Լեբլանի կինը նրան նորից չսիրեց, իսկ երեխաները շարունակեցին ծաղրել նրան։ Միայն Ալֆրեդը ջերմ էր վերաբերվում նրան, և Ժանը նրան էր համարում իր միակ հարազատ մարդը։

Ժանը շատ էր սիրում պարտեզը։ Նա ժամերով նստում էր ծառերի տակ, կարդում էր գրքեր, կամ պարզապես նայում էր գետին։ Գետը նրան հմայում էր։ Նա սիրում էր դիտել, թե ինչպես են նավերը սահում ջրի վրայով, ինչպես են ալիքները խփվում ափին։ Նա երազում էր մի օր ճանապարհորդել, տեսնել հեռավոր երկրներ, ծանոթանալ նոր մարդկանց հետ։

Ալֆրեդ Լեբլանը նկատեց, որ Ժանը տխուր է, և փորձեց նրան զվարճացնել։ Նա նրան տարավ Ռուբե, ցույց տվեց գործարանը, մեքենաները, բանվորների տները։ Ժանը հետաքրքրությամբ դիտում էր ամեն ինչ, բայց նրա տխրությունը չէր անցնում։ Նա կարոտում էր իր մորը, իր հին տունը, իր ծանոթ փողոցները։

Ալֆրեդ Լեբլանը որոշեց Ժանին ուղարկել քոլեժ, որպեսզի նա ընկերներ ունենա։ Ժանը համաձայնեց, բայց սիրտը ծանր էր։ Նա գիտեր, որ այնտեղ էլ հեշտ չի լինելու։ Ժոզեֆը, Ռենեն և Մարսելը արդեն հայտնի էին իրենց դաժանությամբ։

Ժանը մեկնեց Ռուբե։ Քոլեժը մեծ, քարե շենք էր, որի պատերը ծածկված էին բշտիկներով։ Ժանը ներս մտավ, և նրան տարան իր սենյակը։ Սենյակը փոքր էր, բայց մաքուր և հարմարավետ։ Ժանը նստեց մահճակալի եզրին և սկսեց լաց լինել։ Նա հիշեց մորը, հիշեց իրենց փոքրիկ տունը, հիշեց այն ամենը, ինչ թողել էր հետևում։ Նա գիտեր, որ վաղը նոր կյանք է սկսվելու, և վախենում էր դրանից։

Է.

Ժանը քոլեժում սկսեց սովորել։ Նա ուսուցիչներին դուր եկավ իր ուշադրությամբ և կարգապահությամբ։ Նա ընկերներ չուներ, բայց և թշնամիներ էլ չուներ։ Ժոզեֆը, Ռենեն և Մարսելը նրան անտեսում էին, և Ժանը դրանից միայն ուրախ էր։

Ամառային արձակուրդների ժամանակ Ժանը վերադարձավ հորեղբոր տունը։ Ֆրանսուան Լեբլանի կինը նրան նորից չսիրեց, իսկ երեխաները շարունակեցին ծաղրել նրան։ Միայն Ալֆրեդը ջերմ էր վերաբերվում նրան, և Ժանը նրան էր համարում իր միակ հարազատ մարդը։

Ժանը շատ էր սիրում պարտեզը։ Նա ժամերով նստում էր ծառերի տակ, կարդում էր գրքեր, կամ պարզապես նայում էր գետին։ Գետը նրան հմայում էր։ Նա սիրում էր դիտել, թե ինչպես են նավերը սահում ջրի վրայով, ինչպես են ալիքները խփվում ափին։ Նա երազում էր մի օր ճանապարհորդել, տեսնել հեռավոր երկրներ, ծանոթանալ նոր մարդկանց հետ։

Ալֆրեդ Լեբլանը նկատեց, որ Ժանը տխուր է, և փորձեց նրան զվարճացնել։ Նա նրան տարավ Ռուբե, ցույց տվեց գործարանը, մեքենաները, բանվորների տները։ Ժանը հետաքրքրությամբ դիտում էր ամեն ինչ, բայց նրա տխրությունը չէր անցնում։ Նա կարոտում էր իր մորը, իր հին տունը, իր ծանոթ փողոցները։

Ալֆրեդ Լեբլանը որոշեց Ժանին ուղարկել քոլեժ, որպեսզի նա ընկերներ ունենա։ Ժանը համաձայնեց, բայց սիրտը ծանր էր։ Նա գիտեր, որ այնտեղ էլ հեշտ չի լինելու։ Ժոզեֆը, Ռենեն և Մարսելը արդեն հայտնի էին իրենց դաժանությամբ։

Ժանը մեկնեց Ռուբե։ Քոլեժը մեծ, քարե շենք էր, որի պատերը ծածկված էին բշտիկներով։ Ժանը ներս մտավ, և նրան տարան իր սենյակը։ Սենյակը փոքր էր, բայց մաքուր և հարմարավետ։ Ժանը նստեց մահճակալի եզրին և սկսեց լաց լինել։ Նա հիշեց մորը, հիշեց իրենց փոքրիկ տունը, հիշեց այն ամենը, ինչ թողել էր հետևում։ Նա գիտեր, որ վաղը նոր կյանք է սկսվելու, և վախենում էր դրանից։

Ը.

Ժանը քոլեժում սկսեց սովորել։ Նա ուսուցիչներին դուր եկավ իր ուշադրությամբ և կարգապահությամբ։ Նա ընկերներ չուներ, բայց և թշնամիներ էլ չուներ։ Ժոզեֆը, Ռենեն և Մարսելը նրան անտեսում էին, և Ժանը դրանից միայն ուրախ էր։

Ամառային արձակուրդների ժամանակ Ժանը վերադարձավ հորեղբոր տունը։ Ֆրանսուան Լեբլանի կինը նրան նորից չսիրեց, իսկ երեխաները շարունակեցին ծաղրել նրան։ Միայն Ալֆրեդը ջերմ էր վերաբերվում նրան, և Ժանը նրան էր համարում իր միակ հարազատ մարդը։

Ժանը շատ էր սիրում պարտեզը։ Նա ժամերով նստում էր ծառերի տակ, կարդում էր գրքեր, կամ պարզապես նայում էր գետին։ Գետը նրան հմայում էր։ Նա սիրում էր դիտել, թե ինչպես են նավերը սահում ջրի վրայով, ինչպես են ալիքները խփվում ափին։ Նա երազում էր մի օր ճանապարհորդել, տեսնել հեռավոր երկրներ, ծանոթանալ նոր մարդկանց հետ։

Ալֆրեդ Լեբլանը նկատեց, որ Ժանը տխուր է, և փորձեց նրան զվարճացնել։ Նա նրան տարավ Ռուբե, ցույց տվեց գործարանը, մեքենաները, բանվորների տները։ Ժանը հետաքրքրությամբ դիտում էր ամեն ինչ, բայց նրա տխրությունը չէր անցնում։ Նա կարոտում էր իր մորը, իր հին տունը, իր ծանոթ փողոցները։

Ալֆրեդ Լեբլանը որոշեց Ժանին ուղարկել քոլեժ, որպեսզի նա ընկերներ ունենա։ Ժանը համաձայնեց, բայց սիրտը ծանր էր։ Նա գիտեր, որ այնտեղ էլ հեշտ չի լինելու։ Ժոզեֆը, Ռենեն և Մարսելը արդեն հայտնի էին իրենց դաժանությամբ։

Ժանը մեկնեց Ռուբե։ Քոլեժը մեծ, քարե շենք էր, որի պատերը ծածկված էին բշտիկներով։ Ժանը ներս մտավ, և նրան տարան իր սենյակը։ Սենյակը փոքր էր, բայց մաքուր և հարմարավետ։ Ժանը նստեց մահճակալի եզրին և սկսեց լաց լինել։ Նա հիշեց մորը, հիշեց իրենց փոքրիկ տունը, հիշեց այն ամենը, ինչ թողել էր հետևում։ Նա գիտեր, որ վաղը նոր կյանք է սկսվելու, և վախենում էր դրանից։

Թ.

Ժանը քոլեժում սկսեց սովորել։ Նա ուսուցիչներին դուր եկավ իր ուշադրությամբ և կարգապահությամբ։ Նա ընկերներ չուներ, բայց և թշնամիներ էլ չուներ։ Ժոզեֆը, Ռենեն և Մարսելը նրան անտեսում էին, և Ժանը դրանից միայն ուրախ էր։

Ամառային արձակուրդների ժամանակ Ժանը վերադարձավ հորեղբոր տունը։ Ֆրանսուան Լեբլանի կինը նրան նորից չսիրեց, իսկ երեխաները շարունակեցին ծաղրել նրան։ Միայն Ալֆրեդը ջերմ էր վերաբերվում նրան, և Ժանը նրան էր համարում իր միակ հարազատ մարդը։

Ժանը շատ էր սիրում պարտեզը։ Նա ժամերով նստում էր ծառերի տակ, կարդում էր գրքեր, կամ պարզապես նայում էր գետին։ Գետը նրան հմայում էր։ Նա սիրում էր դիտել, թե ինչպես են նավերը սահում ջրի վրայով, ինչպես են ալիքները խփվում ափին։ Նա երազում էր մի օր ճանապարհորդել, տեսնել հեռավոր երկրներ, ծանոթանալ նոր մարդկանց հետ։

Ալֆրեդ Լեբլանը նկատեց, որ Ժանը տխուր է, և փորձեց նրան զվարճացնել։ Նա նրան տարավ Ռուբե, ցույց տվեց գործարանը, մեքենաները, բանվորների տները։ Ժանը հետաքրքրությամբ դիտում էր ամեն ինչ, բայց նրա տխրությունը չէր անցնում։ Նա կարոտում էր իր մորը, իր հին տունը, իր ծանոթ փողոցները։

Ալֆրեդ Լեբլանը որոշեց Ժանին ուղարկել քոլեժ, որպեսզի նա ընկերներ ունենա։ Ժանը համաձայնեց, բայց սիրտը ծանր էր։ Նա գիտեր, որ այնտեղ էլ հեշտ չի լինելու։ Ժոզեֆը, Ռենեն և Մարսելը արդեն հայտնի էին իրենց դաժանությամբ։

Ժանը մեկնեց Ռուբե։ Քոլեժը մեծ, քարե շենք էր, որի պատերը ծածկված էին բշտիկներով։ Ժանը ներս մտավ, և նրան տարան իր սենյակը։ Սենյակը փոքր էր, բայց մաքուր և հարմարավետ։ Ժանը նստեց մահճակալի եզրին և սկսեց լաց լինել։ Նա հիշեց մորը, հիշեց իրենց փոքրիկ տունը, հիշեց այն ամենը, ինչ թողել էր հետևում։ Նա գիտեր, որ վաղը նոր կյանք է սկսվելու, և վախենում էր դրանից։

Ժ.

Ժանը քոլեժում սկսեց սովորել։ Նա ուսուցիչներին դուր եկավ իր ուշադրությամբ և կարգապահությամբ։ Նա ընկերներ չուներ, բայց և թշնամիներ էլ չուներ։ Ժոզեֆը, Ռենեն և Մարսելը նրան անտեսում էին, և Ժանը դրանից միայն ուրախ էր։

Ամառային արձակուրդների ժամանակ Ժանը վերադարձավ հորեղբոր տունը։ Ֆրանսուան Լեբլանի կինը նրան նորից չսիրեց, իսկ երեխաները շարունակեցին ծաղրել նրան։ Միայն Ալֆրեդը ջերմ էր վերաբերվում նրան, և Ժանը նրան էր համարում իր միակ հարազատ մարդը։

Ժանը շատ էր սիրում պարտեզը։ Նա ժամերով նստում էր ծառերի տակ, կարդում էր գրքեր, կամ պարզապես նայում էր գետին։ Գետը նրան հմայում էր։ Նա սիրում էր դիտել, թե ինչպես են նավերը սահում ջրի վրայով, ինչպես են ալիքները խփվում ափին։ Նա երազում էր մի օր ճանապարհորդել, տեսնել հեռավոր երկրներ, ծանոթանալ նոր մարդկանց հետ։

Ալֆրեդ Լեբլանը նկատեց, որ Ժանը տխուր է, և փորձեց նրան զվարճացնել։ Նա նրան տարավ Ռուբե, ցույց տվեց գործարանը, մեքենաները, բանվորների տները։ Ժանը հետաքրքրությամբ դիտում էր ամեն ինչ, բայց նրա տխրությունը չէր անցնում։ Նա կարոտում էր իր մորը, իր հին տունը, իր ծանոթ փողոցները։

Ալֆրեդ Լեբլանը որոշեց Ժանին ուղարկել քոլեժ, որպեսզի նա ընկերներ ունենա։ Ժանը համաձայնեց, բայց սիրտը ծանր էր։ Նա գիտեր, որ այնտեղ էլ հեշտ չի լինելու։ Ժոզեֆը, Ռենեն և Մարսելը արդեն հայտնի էին իրենց դաժանությամբ։

Ժանը մեկնեց Ռուբե։ Քոլեժը մեծ, քարե շենք էր, որի պատերը ծածկված էին բշտիկներով։ Ժանը ներս մտավ, և նրան տարան իր սենյակը։ Սենյակը փոքր էր, բայց մաքուր և հարմարավետ։ Ժանը նստեց մահճակալի եզրին և սկսեց լաց լինել։ Նա հիշեց մորը, հիշեց իրենց փոքրիկ տունը, հիշեց այն ամենը, ինչ թողել էր հետևում։ Նա գիտեր, որ վաղը նոր կյանք է սկսվելու, և վախենում էր դրանից։

ԺԱՆ

(Շարունակելի)

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՅՏԱՐԱՐ

ԱՄՍԱԹԵՐԹ ՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ԵՎ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՕՐԱԳԻՐ

Տարի ԺԳ. № 47 (1896 թ. Նոյեմբեր 13/25)

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՅՏԱՐԱՐ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ

Տարեկան 20 ֆրանկ

Կ. Պոլսոյ համար 1 ղուրուշ

Տարեկան 20 ֆրանկ

Կ. Պոլսոյ համար 1 ղուրուշ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՅՏԱՐԱՐ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ ՕՐԱԳԻՐ

Տարի ԺԳ. № 47 (1896 թ. Նոյեմբեր 13/25)

Տարեկան 20 ֆրանկ

Կ. Պոլսոյ համար 1 ղուրուշ

Տարեկան 20 ֆրանկ

Կ. Պոլսոյ համար 1 ղուրուշ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ

ԳՐԱՍԵՆԵԱԿ ՏՆՕՐԷՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՅՏԱՐԱՐԻ

Գալաթիա, CONSTANTINOPLE

Direction du journal ARÉVELK

Galata, CONSTANTINOPLE

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՅՏԱՐԱՐ

ՕՐԱԹԵՐԹ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ ՕՐԱԳԻՐ

Տարի ԺԳ. № 47 (1896 թ. Նոյեմբեր 13/25)

Տարեկան 20 ֆրանկ

Կ. Պոլսոյ համար 1 ղուրուշ

Տարեկան 20 ֆրանկ

Կ. Պոլսոյ համար 1 ղուրուշ

ԳՐԱՎԱՃԱՌՆԵՐԻ ԵՒ ՀԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐ

1. Պատկ. հայտարարութիւնք տպուին միայն առաջին եւ վերջին էջերուն վրայ 150
» » վերջնագրեայ » » 75
» » միջնագրեայ » » 40
Տասը տողիէն պակաս տարի 56
Ընթեր բաժնի վրայ տասնեակ տողը 2
Գրասենեակ ամսական փոխհատուցում 50

Հարկադրական պարագաներ ծանուցանել կարգ մը անձերու.
Les annonces sont reçues
AUX BUREAUX DU JOURNAL
Հայերեն եւ օտար տպագրական մեքենաներով
Schiff, Sprek & Comp. à Vienne (Autriche)

Ե. ՏԱՐԻ 15 27 ԱՊՐԻԼ, 1896

Քաղաքական կացութիւն

ԱՆՑՈՒԱԾ ՊԱՏՄԱԿԱՆ ԴԱՒԱՆԻՆԵՐ

ՅՈՒՆԱՍՏԱՆ

Անցեալ Գշ., «Լիւքսեմպուրգի պալատն», ուր կը գումարուի Վերակացուները, չատ յուզեալ երեւոյթ մը կը ներկայացնէր։ Ունկնդրաց յատուկ բեմերն այնքան լի էին որ նստելու տեղ չկար։ Աւելի քան 200 երեսփոխանք եկած էին դիտելու Վերակացուին պայքարն ընդդէմ Պուրժուա և Ընկ.ի։ Պ. Պուրժուա փաղձ գանուելով բոլոր պաշտօնակիցներուն հետ ներկայ էր նստին, փոխարէնն ճախատ տալու պատասխանելու համար կատակիցը՝ թէեւ կարիք դէմք մը կը ցուցնէին՝ անհանգիստ էին պայքարին ելքին նկատմամբ։

Պ. Տքթլ բեմ եկաւ, և պատճառաբանեց իր խնդրոյ կարգալու առաջարկ մը զոր ինք ստորագրած է ուրիշ երկու երեսփոխաններու հետ։

Պ. Պեռաս.— Ներքին կանոնագրին հակառակ է։

Շատեր.—Օրակարգին կը վերաբերի։

Պ. Լեռաէ, առենապետ.— Վերակացուի անդամը իրաւունք ունին իրենց դիտողութիւնները ընելու Օրակարգին որոշման վրայ։

Պ. Տքթլ.— Վերակացուն երկար իր վատահութիւնը պղտոր այս նախարարութեան, և ստուար մեծամասնութեամբ։

Պ. Բէյէ.—Բայց գուք ճա՞ռ խօսելու համար ոտք կելը էք։

Պ. Պինֆաս.— Սահմանադրութեան հակառակ է այդ ըրածնիդ։

Պ. Տքթլ.— Այնու հանդերձ, այս նախարարութիւն կը յամառի կը ձեայ իշխանութեան վրայ։ Վրան չառնուր բաւածներն և եղածներն։ Ուրեմն, Սահմանադրութեան հակառակ կը չարժի։ Այսօր ալ եկելը է ինդրել մեզմէ որ... ինչ, վատահութիւն ցոյց մ'ընենք իրեն՝ քուէարկելով Մատակարքի վերաբերեալ վարկերը։ Միթքերնէս անդամ չանցներ մերժել այնպիսի գումարներ որք յատկացեալ են իւր ամիներէն հեռաւոր սեփականութեանց մէջ Ցրանսայի պատերն ու ղրօչը պաշտպանող զօրքերուն։

Պ. Բէյէ.— Անանկ է ուտելիք տուէք անոնց, փոխանակ խնդրուած գումարները ղրկելու։

Պ. Տքթլ.— Վերակոյսն այս զօրքերը կ'պղծուէ այսօր ևս իրեն ամինէն սիրելի զաւակներէն հայրենասիրութեան պատրուակ չենք կրնար և չենք ուզեր յանձնել այս գումարները։ (Ընդհատութիւններ։) Ա,յս պատճառաւ ահա կուգանք առաջարկել որ ժողովս այս մասին ամին որոշում յատնգէ մինչեւ որ մեր առիթ ունենանք սահմանադրական դահլիճ մը որ խորհրդարանի երկուց ժողովոց միանգամայն վատահութիւնը գրաւած ըլլայ։ (Ընդհատութիւններ։)

Պ. Պարչոս (կը բռնայ ձեռով մը խօսելով։).—Թեմ կ'ինդեմ երկու բառ ըսել համար, նախ բոլորը մ'ընելու, և ապա պարագայ մը հասատատելու համար։ Նախ, կը բողոքեմ Պ. Տքթլի այն գիտողութեան դէմ թէ մեր նախարարութեան գոյութիւնը բռնաբարում մ'է Սահմանադրութեան։ (Ծափ։ Ձախակողմեան.—Այո՛ակ Աջակողմեան։) Սահմանադրութիւնը մեկնելու գործը միայն մէկ ժողովոյ մը նշանաւորը չէ։ Բովանդակ Խորհրդարանին կը վերաբերի։ Ան պարագան ալ կ'ուզեմ հասատատել թէ Մատակարքի համար ինդրուած վարկերն առնչութիւն չունին մեր մէջ գժտութիւն պատճառող ինդիրներուն հետ։ Կ'ուզեմ յատնգել քուէարկումն այն գումարներու որք պէտք են մեր Մատակարքը ղրկած զօրքերուն պահպանութեան համար։ Կը յուսամ որ Վերակոյսն, իւր հայրենասիրութեան միայն անսալով, պիտի չմերժէ այս վարկերը։ (Ծափեր Ձախակողմեան. — Բողոք կեղրոնեն և Աջակողմեն։)

Պ. Պաչել, ի դիմաց նախարարական կուսակցութեան, կ'ուսյարկէ որ Պ. Տքթլի առաջարկին յղուի Վերակոյսին եկեւմտից յանձնաժողովոյն։ Վերակոյսին կոչում կ'ընէ յանուն ընտանեաց այն զօրականաց որք տարիէ մ'ի վեր Մատակարքը կը գտնուին։ Այնպիսի իղձ մ'է այս որ բոլոր երկրին մէջ արձագանգ պիտի գտնէ։

Պ. Լեռաէ, գործեալ նախարարական կուսակցութեան, կ'ուսյարկէ որ Պ. Տքթլի առաջարկին յղուի կարելի է զննադատար մ'ընել, որով Վերակոյսն իւր արժանապատուութեան հակառակ գործած չըլլար։ Ինք յանուն հայրենասիրութեան պատրաստ է այս վարկերը քուէարկելու։

Պ. Վինենսօ.— Եւս կուգայ կոչում մ'ընել հաշտարարութեան և համաձայնութեան ոգւոյն հայրենասիրական պարտաւորութեան մը առիթ։

Պ. Թրեքէ, նախկին նախարար, ուժգնապէս կը պաշտպանէ Պ. Տքթլի առաջարկը։ Ցեղէ վարկերուն քուէարկման յետաձգումը մէկ օր իսկ ղրկում պատճառելիք ըլլար Մատակարքի զօրաց, սիրով կը քուէարկենք վարկերը, մի կողմ թողլով ամեն քաղաքական նկատում։ Բայց բանն անանկ չէ։ Մեք մեր որոշումը պարզապէս կը յետաձգենք։ Հայրենասիրութեան խնդիրը մէջտեղ կը գնեն։ Այս նախարարութիւն կ'ինդազրեմ թէ հայրենասէրներէ բաղկացած է . . .

Պ. Պոթթաս.—Ձեմներեր որ առանկ խօսիք։

Պ. Թրեքէս.—Ես ձեր հայրենասիրութիւնը կասկածի տակ չեմ դներ։

Պ. Պոթթաս.—Անանկ է նէ որոշ խօսեցէք, ենթադրաբար մի՛ խօսիք։

Պ. Թրեքէս.—Այո՛ հայրենասէրներէ էք, որով ինդիրն ասիլի կը պարզուի։ Ուրեմն, ձեր հայրենասիրութենէն ներչնչուելեք եւ մի՛ մտնէք որ, ըստ Սահմանագրութեան, Վերակոյսը չէ պատասխանատուն նախարարութեան առջեւ, այլ նախարարութիւնն է պատասխանատուն Վերակոյսին առջեւ։ (Աղմկալի ծափահարութիւններ։)

Պ. Պեռաս վերջին ճիգ մը կ'ընէ որպէս զի եղեւմտից յանձնաժողովը նախքանչէ Պ. Տքթլի առաջարկն և տեղեկագիր Վերակոյսին։

Պ. Պոթթաս չ առաջարկով, տեղնապատն անդամ մ'եւս կարգացնել տուաւ Պ. Տքթլի առաջարկին։

Ապա սկսաւ քուէարկութիւնն՝ ընդհանուր հետաքրքրութեան և անհանգստութեան մէջ։

Պ. Տրմպլի առաջարկին ընդունուեցաւ 171 քուէով ընդդէմ 90ի։

Վերակոյսն որոշեց երկու օր եռքը կազմել իւր առաջիկայ նիստը։ Վերակուտակման մը այս ազդակին արձակեց. «Վերակոյսը պէտք է ինքզինք ձեայն հռչակէ այս ազդակին դահլիճին դէմ, (այսինքն՝ նիստը չվերցնէ մինչեւ որ նախարարութիւնը չհրաժարի)։

Նիստէն անմիջապէս ետքը, Պ. Պուրժուա և ընկերք ի խորհուրդ գումարեցան, իրենց առաջին մտածումն եղաւ դէմ գնել Վերակոյսին։ Հաշուեցին մի՛ վարկերը մերժուած նկատելով՝ նախարարութիւնն արդիօք բաւական դրամ չունի՞ անհրաժեշտ ծախքերը անօրինելու համար ի Մատակարքս։ Գիշերը Պ. Պուրժուա տեսակցեցաւ Հանրապետութեան Նախագահին հետ, և ահա այս մէկ ժամու խորհրդակցութենէն ետքն է որ հրաժարիլ որոշեց։ Մինչ նախարարք կը խորհրդակցէին, Վերակոյսի անդամք կ'ուրախէին միահաղոյն դիմում մ'ընել և հասկնել նախագահին թէ իրենց Պետութեան վշտին բուն անկ է վերջին բառն արտասանել Վերակոյսի և նախարարութեան այս վէճին մէջ։

ԱՆԴԻՒԱՅԻՏ Ի ՄԱԿԱՊԱՏԻԼԻԱՆՑ

Այս Մատակդէլէանքը (Մատակդէլէնքսն Եղիսէը) Անգլիացիներուն համար Պէյա-Լանտ եղաւ։ Փորձանքներն անդադար կ'ըլլան։ Քանի մը տարի առաջ Մատակդէլէնքն և անոնց վեհապետ Լօ-Պէնկուլա գէշ կը վարուէին Անգլիացիներուն և անոնց պաշտպանած Մօշանանեներուն հետ։ Պ. Սիսիլ Բոաս Խարխուսոյ վարչապետը բանա մը բացաւ Անդլ. ինքնավար Ընկերութիւնն համար պատերազմելով Լօ-Պէնկուլայի դէմ, և վերջ տալով անոր իշխանութեան։ Հարը բերանը Շատ լով այն յոյժ պղտանդէն Տրդ. ձէյմսըն, կարծելով թէ Պօէր Նախագահ Քրիւկըը ալ Լօ-Պէնկուլա մ'է, Թրանսվալ արշաւել փորձեց, և խաղը ուխայտառակ եղաւ։ Ամենէն դէշ բանն այն եղաւ որ իր 700ի չափ զօրքն Ամպխան զրկուելով, Անգլ.-ինքնավար Ընկերութիւնն ինք պաշտպանութեան կարեւոր միջոց մը զտնլի Շատ, և Մաթաբելէնքն որք չէին հանգուցուած իրենց երկրին բոլորովին Անգլիացւոց ձեռք անցնելուն, առիթէն օգուտ քաղելով, ոտք ելան Անգլիացիներուն դէմ, չատ մը Անգլիացի Լարգեցին՝ ուր որ ձեռք ձգեցին, Թալէցին կողոպտեցին Անգլիացիներուն ագարակները, գրաւեցին անոնց գուարներն և արջառներն, և Անգլիացիք որ կը պարծենային թէ իրենք Հարաւային Ափրիկէի բազարձակ տէրն են, ու Գերմանիացիներն թող չէին տար ոտից կուսան մը ձեռք բերելու այն կողմեր, սկսան ջարդուիլ, ու կողոպտուիլ, և հիմա, բանը բանէն անցնելէն ետքը, կը փորձեն զօրապետ, զօրք և ռազմամթերք ղրկել ի Մատակէլէլանտ։

Աբեռնելի չաթաի աւուր թուով հրատարակուած հեռագրէն երեւցաւ թէ Պուլավայոյի պաշտպան անգլ. փոքրիկ զօրախումբն, որուն հետ միացեր էին կամաւորներ, թէեւ կրցեր է քաղաքը վրկել անմիջական վտանգէ՝ ետ մղելով Մատակէլէլիներու յարձակումն, բայց ինք այնքան ծանր կորուստներ կրեր է, որ Մատակէլէլանտի մայրաքաղաքն ամեն վայրկեան վտանգի մէջ է։

Անցեալ չաթմուն Լոնտոնէ հրաման ղրկուեցաւ ձիապրաքարի հետեւակ զօրաց հրամատար Սըը Ֆրետերիք Ֆրընկըլդն զօրավարին՝ առաջին չուգնեալով Պուլավայո երթալու և երկրին պաշտպանութիւնն ստանձնելու, Լօ-Պէնկուլայի դէմ պատերազմին ժամանակ ալ Սըը Ֆրետերիք հրամատար կարգուած էր, բայց ինք գեռ հոն չհասած, Պ. Սիսիլ Բոասի և Տքդ. ձէյմսընի զօրքերը մտագալէլ բանակցութեանց մը կազմութեան համար։

Գործին հետաքրքրաշարժ կողմն այն է որ գերման լրագիրք աղմուկ կը հանեն Անգլիոյ դէմ, Հարաւային Ափրիկէ զօրք և զօպատիտ ղրկելուն առիթու, ինչպէս որ ֆրանսական լրագիրք Հիւսիս-Ափրիկեան գործերուն առիթ Անգլիոյ դէմ կը գրեն, գերման Թերթերն ալ Հարաւ-Ափրիկեան գործերուն առիթ Անգլիոյ դէմ կը գրեն, բսելով թէ Մատակէլէլիներուն ապատամբութիւնը պատրուակ մ'է լոկ, թէ Անգլիա գիտցած զօրք կը ղրկէ հոն որպէս զի զինուորական պատիւ մատուցուեցաւ, և այն Պօէր երկրին Անգլիացւոց ձեռքն յանձնէ, կասկածելով որ Գերմանք կը տիրանան անոր։ Բայց Պուլավայոյի վրայ եղած յարձակումը կը ցուցնէ թէ Անգլիա ոչ միայն չափազանց կարեւորութիւն տուած չէ Մատակէլէլանտի կամ Բոեսիայի գէպքերուն, այլ գուցէ ուշ մնացած է՝ այն գէպքերուն ծանրութիւնն զգալու և ըստ այնմ միջոցներ ձեռք առնելու մասին։

Անցեալ չաթմուն մեծ ոգեւորութիւն կար ի Սաուէթմըքըն և ի Բիրմինհամ, ուր Անգլիոյ ամեն կողմերէն կը հասնէին ապահներ օրք պատերազմական նախարարութենէն հրաման ընդունած են չուտով Հարաւային Ափրիկէ երթալու։ Քանի մը մեծ չոգնաներ օրք և ռազմամթերք առած չոգեքարշիդ ճամբայ ելան դէպ ի Սուէզի ջրանցք։

ՅԵՐՏԻՒԱՆՑ ԻՇԽԱՆ

ականակուռ պատուանշանին մեծ ժապաւէնը նուիրեց Լոպանով իշխանին, և նոյն պատուանշանին առաջին կարգը՝ Սինոգի աւագ պրոկուրորին, Բեզերպուրգի քաղաքապետին և Զիմնայեվ զօրավարին։

ՅՈՒՆԱՍՏԱՆ.—

երկաթգիծ հանքային քաղաքին մէջ ֆրանսական ընկերութիւն մը 2,000 գործաւոր կը բանեցնէր։ Առանց մէջ կռիւ ծագեցաւ աշխատութեան պայմաններուն վրայ, հինգ հոգի մեռան, և քանի մը հոգի վիրաւորեցան։ Ընկերութեան մէկ մասնաճիւղը այրեցաւ։ Կառավարութիւնը, տեղւոյն ոստիկանութիւնն անբաւական համարելով, 250 զինուոր ղրկեց հանգստութիւնը վերահաստատելու։

ՋՈՒԱՒՕԱ.—

Ջարին կողմէ նուիրուած հրացանները Նիքոլա իշխան անցեալ չաթմու իւր բանակին բաժնեց մանաւանդ հանդէսով։ Յատկապէս պատրաստ Ժատուցուեցաւ, ի ներկայութեան իշխանին, իշխանուհւոյն և Զրեռնակորսի բանակին կողմէ պատգամաւորութեան մը, և Չեգինեի գանուած գեսպաններուն։

ՄԵՆԱՄԱՏՐԻ

ժողովոյն գէմ Գերմանիոյ երեսփ. ժողովոյն մէջ երկար վիճաբանութիւն մը սկսաւ անցեալ չաբթուն։ Կառավարութիւնը ցաւ յայտնեց վերջերս տեղի ունեցած գայթակղութեանց համար։

ՅԵՌԱԳԻՐ

ԱՅՍ ՕՐՈՒԱՆ

ՓԱՐԻԶ, 25 Ապր.— Պ. Սարիէն ընդունեց վարչապետի պաշտօնն, իր բարեկամներուն հետ կը խորհրդակցի նոր նախարարութեան մը կազմութեան համար։

—Ցերտինանտ իշխան Ալեքսանդրի ականակուռ պատուանշանին մեծ ժապաւէնը նուիրեց Լոպանով իշխանին, և նոյն պատուանշանին առաջին կարգը՝ Սինոդի աւագ պրոկուրորին, Բեզերպուրգի քաղաքապետին և Զիմնայեվ զօրավարին։

ՅՈՒՆԱՍՏԱՆ.— Երկաթգիծ հանքային քաղաքին մէջ ֆրանսական ընկերութիւն մը 2,000 գործաւոր կը բանեցնէր։ Առանց մէջ կռիւ ծագեցաւ աշխատութեան պայմաններուն վրայ, հինգ հոգի մեռան, և քանի մը հոգի վիրաւորեցան։ Ընկերութեան մէկ մասնաճիւղը այրեցաւ։ Կառավարութիւնը, տեղւոյն ոստիկանութիւնն անբաւական համարելով, 250 զինուոր ղրկեց հանգստութիւնը վերահաստատելու։

ՋՈՒԱՒՕԱ.— Ջարին կողմէ նուիրուած հրացանները Նիքոլա իշխան անցեալ չաթմու իւր բանակին բաժնեց մանաւանդ հանդէսով։ Յատկապէս պատրաստ Ժատուցուեցաւ, ի ներկայութեան իշխանին, իշխանուհւոյն և Զրեռնակորսի բանակին կողմէ պատգամաւորութեան մը, և Չեգինեի գանուած գեսպաններուն։

ՄԵՆԱՄԱՏՐԻ ժողովոյն գէմ Գերմանիոյ երեսփ. ժողովոյն մէջ երկար վիճաբանութիւն մը սկսաւ անցեալ չաբթուն։ Կառավարութիւնը ցաւ յայտնեց վերջերս տեղի ունեցած գայթակղութեանց համար։

ՎԵՐՋԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

ՀՌՈՄ, 26 Ապր.—Հապչատանի մէջ իտալեան հիւանդանոցները լի են ժանտատնդէ վարակուածներով։ Ատիկրպի պահպան զօրքին պակաս պաշար կը տրուի. զի միայն մէկ ամսուան պաշար մնացած է։ Հապչէներուն հետ ճակատամարտ մը կը պատրաստի։

ՓԱՐԻԶ.—Պ. Սարիէն (ներքին գործոց նախարար Պուրժուայի դահլիճին մէջ) ետ կ'ուզէ նոր վարչութիւնը կազմելու պաշտօնէն։ Պ. Ֆ. Ֆօռ կանչեց զՊ. Մէլիէն, բայց այս ալ իւր մաքսապաշտութեան պատճառաւ պիտի չկարենայ եղլէ։

—Ֆերտինանտ իշխան Միւնիր պէյի հետ մէկտեղ երեկ ներկայ գտնուեցաւ Մէն-Սիրիէն զինուորական ուսանողաց պարահանդէսին։ Իշխանն այդեր փոխանակեց Վերակոյսի և Երեսփոխանութեան ատենապետներուն և Պ. Պուրժուայի հետ։ Իւր մօր հետ ճաշեց։ Այցելեց Տիկին Ֆ. Ֆօռի։ Դշ. Գիրլին կ'երթայ։

ԱՂԳԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

ՀԱՆԴԷՍ

ՕՏՄԱՆ ԵՒ ՅՈՒՆԱՐԱԿՈՐՈՒԹԵԱՆ

ԴՒՐ. ՍԻՒՐՈՆ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ

Երէկ Մայր եկեղեցւոյ մէջ տեղի ունեցաւ երուսաղէմեայ Պատրիարքական փոխանորդ Հանգուցեալ Տ. Սիմէոն Արքեպիսկոպոս Մէֆէլեանի օծման և յուղարկաւորութեան հանդէսը, ի ներկայութեան ժողովրդեան ստուար բազմութեան։

Մայր տաճարը զարդարուած ու լուսաւորուած էր ոտնական մեծ օրերու նման։ Հանգուցեալին մարմինը՝ եպիսկոպոսական զգեստներով՝ դրուած էր սեղանին աջ կողմը փոքր պատուանդանի մը վրայ դագաղի մը մէջ։

Տ. Հմայեակ եպիսկոպոս Հանդիսաւոր Պատարագ մատոյց։ «Հաւատամքի ընթերցումէն յետոյ սկսաւ օծման արարողութիւնը, զոր կատարեց Ամեն. Տ. Մատթէոս Ս. Պատրիարք Հայոց՝ չրջապատեալ բազմաթիւ եպիսկոպոսներէ, վարդապետներէ ու քահանաներէ։

Ն. Ամենապատուութիւն դամբանական քարոզը խօսեցաւ նիւթ ունենալով եպիսկոպոսական պաշտօնը։

Ցիշեց Տ. Սիմէոն արքեպիսկոպոսի բազմարդիւն աշխատութիւնները զոր մատուցած էր. Լէ հանդուցեալը 1859ին վարդապետ և 1867ին եպիսկոպոս ձեռնադրուած էր։ 1872ին կ. Պոլսոյ Պատրիարքական խորհրդականութեան և 1888ին ալ Պատրիարքական տեղապահութեան պաշտօնները վարած ու միշտ մանակացած էր վարչական ամեն ժողովներուն, յարեց Լէ Տ. Սիմէոն Սրբազան երեսուն տարիէ ի վեր կը վարէր Երուսաղէմայ Պատրիարքական փոխանորդութեան պաշտօնը, անձնանձիր ու անխոնջ աշխատելով և պաշտպանելով նոյն Ամենայն բոլոր իրաւունքները։

Դամբանականէն և օծման արարողութենէն յետոյ Ամեն. Ս. Պատրիարք Հայրն և բոլոր եպիսկոպոսք ու վարդապետք գային Պատրիարքարան և անկից երուսաղեմական, ուր ցաւակցական այցելութիւն տուին՝ առ Տ. Գէորգ Ծ. վարդապետ Երէցեան՝ օգնական Երուսաղէմի Պատրիարքական Փոխանորդ և բաղմաչխատ Միաբան ի Տէր հանգուցեալ Տ. Սիմէոն Ս. Արք-եպիսկոպոս Մէֆէլեանի Ս. Օծման և յուղարկաւորութեան արարողութեանց, ցոյց տուին իրենց համակրանքը առ բարեկիչատակ Հանգուցեալն և առ վանդակ Միաբանութիւն Ս. Երուսաղէմի։

Օգնական Փոխանորդ Ս. Երուսաղէմ.
ԳԷՈՐԳ Ծ. Վ. ԵՐԷՑԵԱՆ

Հեռագիր չուրեր

ՋԱՐԻՆ ԹԱԳԱԴՐՈՒԹԻՒՆԸ. — Փարիզի ամանեան նախորդ գեսպան Զհեռ փաշան նախագահութեամբ կազմեալ պատգամաւորութիւնը, որ պիտի երթայ Ներկայ գտնուելի Զարին Թագադրութեան հանդէսին կը բազմանայ կայս. պալատն բարեւագրութեան ճեմասրահ կայս. Մինիսթրաց Խորհուրդ։ Պալատն գիտցուած է որ Ամեն. Տ. Մատթէոս Ս. Պատրիարք Հայոց, Գերապատիւ Եպիսկոպոս Սրբազան Հարց, Աբժ. Վարդապետ և Քահանայ եղբարց, Մայր եկեղեցւոյ Պատուարժան Թաղ. Խորհրդոյ և Դպրաց դասուն և այլ ազգայնոց, որք հանդիսադիր և ներկայ գտնուելով Ս. Երուսաղէմի Պատրիարքական Փոխանորդ և բաղմաչխատ Միաբան ի Տէր հանգուցեալ Տ. Սիմէոն Ս. Արք-եպիսկոպոս Մէֆէլեանի Ս. Օծման և յուղարկաւորութեան արարողութեանց, ցոյց տուին իրենց համակրանքը առ բարեկիչատակ Հանգուցեալն և առ բով

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՏԱՐԱԾՔԱՅԻՆ ՎԻՃԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ՏԱՐԱԾՔԱՅԻՆ ՎԻՃԱԿԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՏԵՂԵԿԱԳԻՐ

ՌՕՍԻԱ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐԱԿԱՆ ԸՆԿ.

1881 Մարտ 20ի կայսր. Իրատէով արտօնեալ
Ընկերութեան կեդրոնատեղին Բեթերսպուրգ
Ընկերութեան ապարանքը, Մեծ Մոսքայա 37
Ապահովագրութեան ճիւղեր Հրդհ.—կեանք.—փոխադրութիւն.—Ընդհանր

Ընկերային դրամագլուխ ամբողջովին վճարուած 4,000,000 ռուբլի
Երաշխաւորութեան գումար 63,000,000 ֆրանք
1894ի հասոյթք 24,500,000 »
1881էն ի վեր Ընկերութիւնը իր ապահովադրողներուն վճրծ. է մօտ 90,000,000 »

Գլխ. Ընդհ. Գործակալութեան
Ա. ՀԻՒՐՄԻՋ

Ընդհ. Գործակալ Թուքիոյ համար
ՊՕՂՈՍ ԱԻԳԵՐ
Գալիս Ճէլալ Պէյ խան, Թիւ 22, 23

Մասնաճիւղ Ղալաթիա, Գէօմլէքճի փողոց, 14
Գրասենեակ Մ. Ֆ. ՌԻՐՈՒՆ եւ Ը.Կ. 42

PHŒNIX FIRE OFFICE

ԱՒԱՆԱԳԱԿԱՐԳ ԱՆԳԼԻԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԸՆԴԴԷՄ ՀՐԴԵՀԻ

ՏԱՐԵԿԱՆ ՀԱՒԱՔԱԾՈ ԱՆԳԼ ԼԻՒ 1,000,000

"ՓԻՆԻՔՍ

Հիմնեալ ի Լոնտոն յամին 1782

ՓԻՆԻՔՍ, հիմնեալ առաւել քան մի դար յառաջ, սոսկ հրդեհի ապահովագրութեան ընկերութիւն մ'է՝ որոյ բաժնետէրերը Անգլիոյ ամենահարուստ և հանրածանօթ դրամատէրեր են՝ ունենալով ամենահաստատ պատասխանատուութիւն։

ՓԻՆԻՔՍ ընկերութեան աշխարհահռչակ առատաձեռնութեան մի գլխաւոր ապացոյցն է 18,000,000 Անգլ. ոսկւոյ գումարն զոր ցարդ վճարած է հրդեհի զանազան հաւաք։

326

ՓԻՆԻՔՍ ընկերութիւնն ի'ապահովագրէ ընդդէմ հրդեհի և կայծական՝ նաև պատ, կարասիք և ապրանք՝ յոյժ նպաստաւոր պայմանօք և մի'նչորդութեամբ առագրելոցս, որք ունիմք լիազօր իշխանութիւն կարգադրելու ամենիջապէս մեր առովագրելոց կրած վնասներն։

Հ. ՍԻՒԱՆ և ԸՆԿ. ընդհ. գործակալք Կ. Պոլսոյ, Պուլկարիոյ և Սեւ ծովու երկրաց Ղալաթիա, Պանք Օթօմանի վարի քովը ի Վիթամպոս խան, գետնայարկ Թիւ 1։

Ունենալու համար ճշմարիտ ջուր
VICHY
(Իրատառա)
Ազգերն անուն պիտ է վնասակար տեղերու քարոզչին վրայ։
CELESTINS.— Կաթսած, սանգրաթա, տա քարտեզ։
GRANDE GRILLE.—Լուսաբ։
HOPITAL.— Նամակատ։
Հոդ ամէն ազգերը նշանակեցուր։

NEVRALGIES ԳԼԽԱՑԱՒ, ՄՐԱՒՈՒԻ ԳԱԼԱՐՈՒՄ, կանանց ԶԱՐՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, եւ ջղային բոլոր հիւանդութիւնք կը բուժին առ նուազն մէկ ժամու մէջ
ՏՈՔՔ. ՓՐՈՆԻԻ
ՀԱԿԱՑԱՂԱՑԱԿԱՆԻՆ ԴԵՂԱՏԱՏԵՐՈՎ
Տուփը 3 ֆր. առաքման ծախս չիկայ։ Փարիզ Դեղ. Ռուիքէ, 23, Մոնէ փողոց եւ ամէն լաւ դեղագործներու մէջ։ Կեդրոնատեղի Մէսիրի Ընկ. կ. Պոլիս։

Les Seules purgeant sans Coliques
PILULES SAVONNEUSES BOISSY
LAXATIVES
PURGATIVES
RAFRAICHISSANTES
La Boîte de 40 Pilules : 2 fr. franco.
Phie BOISSY, 2, Place Vendôme, PARIS
ՓՈՒԱՒԻՒՐԻ ԱԶԱՒԱՑՈՒՑԻՉ ԴԵՂԱՏԱՏԵՐԸ
Միակ լուծողականներն առանց խիթի բուժում պատասեղրու, ջղացաւերու, պնդութեան, աղեաց անուժութեան եւայլն...
Կը գտնուի ի Կ. Պոլիս, դեղագործ Քանճլիկի քով, Բերա, Մեծ-փողոց, 249 370

ՆՈՒՐՐԻ ԳԻՆԻ
VIN NOURRY
Ետոդի և թանէնով յաջողութեամբ կը բռնէ մորիս ձկան իւղին տհոր, մանաւանդ տաքիրուն. յանձնարարուած է բոլոր բժիշկներէն՝ տղոց և մեծ մարդոց համար օրք
ԱՆԱՐԻՒՆՈՒԹԵՆԷ
ՓՏԱՒՏԷ
ԱՒՇԱԿԱՆՈՒԹԵՆԷ
կամ կուրծքի հիւանդութիւններէ կը տառապին։ 449
Կը գտնուի ամէն դեղարաններ։
Պահանջել «Ֆլմարկիս Գինի Նուրրի»։

COMP RUSSE
ED NAVIGATION A VAPEUR ET DE COMMERCE
ՌՈՒՍԱԿԱՆ ՇՈՓԵՆԱՒԱՑԻՆ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ
Շաբթուան երթեւեկութիւնք
Բշ. 15 27 Օտէսայի ուղեւորատար, ժամ 2ին յետ միջօրէի։
Գշ. 16/28 Ալեքսանդրիոյ ուղղակի ուղեւորատար ժամ 2ին յետ միջօրէի, Պիրէոնի ճամբով
Դշ. 17/29 Սուրհանդակ դէպի Փոքր-Ասիոյ Նաւահանգիստները մինչեւ Պաթում, առաւօտեան ժամը 11ին։
Դշ. 17/29 Սեվաստոպոլի սուրհանդակ, առաւօտեան ժամ 10ին։
Եշ. 18/30 Օտէսայի սուրհանդակ, ժամը 2ին յետ միջօրէի։
Ուբ 19/1 Ազեքսանդրիոյ մուրհանդակ, հանդիպելով Սուրիոյ նաւահանգիստները երկու շաբաթը անգամ մի ժամը 4ին։
ԱՋՒ.— Մարտ 16 28, երեքշաբթի օրը կ. Պոլսէն դէպի Սուրիոյ նաւահանգիստները մեկնող գեղեցիկ Զմիւռնիոյ մէջ պիտի հանդիպին Բրիտքոյի, Պէյրութ, Եաֆա եւ Բոր-Սայիտ գալով շաբաթին 280

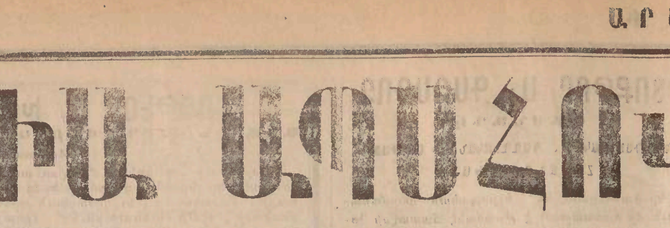
NECTAR
ՄԱՐՏԻԿ
ՊՐԱՆՏԻ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ
ՄԵԾ ՔԱՐԱՎԱՆ
ՄԱՍՆԱՒՈՐ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳՈՒՆԱՅՆ
ՄԱՐՏԻԿ
ՀՐՏԷՔ
ՆԵԿՏԱՐ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԱՍՆԱՒՈՐ ՀԱՐՍԱՆԻՔԻ